

CAMIL PETRESCU

AICI SE REPARĂ IEFTIN
ROATA NOROCULUI

TEXTUL INTEGRAL

Ediție de
ALEXANDRU BUICAN

ACTAEON BOOKS

PERSOANELE

în ordinea intrării în scenă

TĂNASE, uşierul ministerului

ELENA, dactilografă

BÂRLĂTESCU, ministru de stat, fără portofoliu,

interimar la Comunicaţii, apoi titular la

Ministerul Coordonării Economice

ING. CIORAP, om de afaceri

PETRE LUNGU, mecanicul trenului

ATENA VEZELIU, directoare, pensionară

BICA CIORAP, nevasta inginerului

CORLOIU

DIACU, scriitor

LUCIA GRIGORIU, directoare de cabinet a

ministrului

LAZĂR

BEBE VEZELIU, profesor, pensionar

UN AGENT

DUMITRESCU

STELA

NEACŞU

EXCURSIONISTA

EXCURSIONISTUL

CARMEN

STANCIU, şoferul

ÎNTÂIUL POLITIST

EXCURSIONIŞTI

AL DOILEA POLITIST

ACTUL I

Salonașul unui vagon ministerial... Tănase, ușierul ministerului aranjează, aci și într-una din cabinele de dormit, trecând după necesitate, dintr-o parte într-alta, desfăcând valizele. Apare pe ușă Elena, o foarte tânără dactilografă, aproape un copil. Foarte modest îmbrăcată, de o frumusețe gingașă și sfioasă. Are în mâna stângă o valiză mică de carton presat, în dreapta, o mașină de scris portativă și o servietă veche de piele cu acte. E mult palidă, fără ruj pe buze, pieptănată cu două cozi împletite, cu talia săltată, pieptul sus, ochii mari, ca de sălbăticiune.

SCENA 1

ELENA, TĂNASE

TĂNASE scoțând o pijama dintr-o valiză, o privește surprins pe Elena

Dar dumneata ce cauți aici?

ELENA sfioasă, copilăroasă

Domnule Tănase, nu știți că mi-a dat domnul ministru ordin să viu cu d-sa în vagonul ministerial, fiindcă vrea să studieze dosarele astea și să-mi dicteze în noaptea asta un raport pentru Consiliul de Miniștri?

TĂNASE *rece*

Nu știu... Vă rog să plecați numaidecât... Aci nu poate intra nimeni – *sfătos* – Crezi dumneata că degeaba mă ia cu el pe mine, ușierul ministerului? Știe că atunci când dă un ordin, e ordin.

ELENA

Întocmai... Domnul ministru mi-a spus că o să dea ordin să fim singuri în vagonul ministerial, ca să putem lucra în liniște.
– *din tonul ei se vede că nu vrea să-l supere.*

TĂNASE *o îngână cu tâlc*

Să lucrați în liniște...

ELENA *candidă*

Da... A spus că de data asta nu mai primește nici un prieten să călătorească împreună cu domnia-sa.

TĂNASE *tot cu tâlc*

Hm! Ca să lucrați în liniște.

ELENA *așază mașina și servieta pe o masă*

Uite, am adus aci dosarul pe care mi l-a dat ieri chiar d-sa.

TĂNASE

Ce dosar? Ce chestiune?

ELENA *cu importanță*

Raportul podului de peste Siret...

TĂNASE *ironic*

A... podul de peste Siret? Ei, raportul ăsta despre chestiunea podului de peste Siret l-a mai studiat în vagonul ministerial și acum trei săptămâni, cu o altă dactilografă.

ELENA *sincer*

Mă mir.

TĂNASE

Iar podul... este reparat de acum doi ani.

ELENA *mirată*

Nu mai înțeleg nimic.

TĂNASE

Zi, nu înțelegi nimic? – *rânjind* – Nu mai spune...

ELENA *nedumerită*

Domnul ministru mi-a dat ordin să vin cu mașina de scris și să aduc dosarul, ca să lucrăm în vagonul ministerial...

TĂNASE *zâmbind sub mustață*

Să lucrați singuri?...

ELENA *cu desăvârșire candidă și serioasă*

Da, a spus că aci e mai multă liniște, că nu ne tulbură nimeni...

TĂNASE *o măsoară din cap până în picioare*

Domnișoară, dumneata câți ani ai?

ELENA *ca la școală*

Șaptesprezece... Am împlinit șaptesprezece acum trei săptămâni, în ajun de Sân-Petru...

TĂNASE *se scarpină în cap*

Șaptesprezece ani? Ești cam grăbită... prea grăbită, domnișoară. Dumneata ești șefă de cabinet, ești secretară?

ELENA

Nu...

TĂNASE

Ei, și tragi nădejde să devii? – *sever* – Prea repede... Nu ești

decât o simplă dactilografă stagiară și acum te și vezi la cabinetul ministrului...

ELENA *necăjită*

Dar dumnealui m-a chemat... Joia trecută venisem să aduc un act copiat d-rei directoare de cabinet. Domnul ministru tocmai vroia să dea un ordin și m-a văzut. A întrebat dacă sunt funcționară la minister și a cerut să vadă actul pe care-l copiasem... Mi-a spus că îi place, că respect ortografia Academiei și mi-a spus să mai aștept în birou că are și d-sa să-mi dea de copiat. – *firesc* – Mi-a dat dosarul podului de peste Siret, ca să-i fac copie după raportul inginerului inspector general, iar azi la prânz mi-a spus să viu la orele nouă seara la gară, la trenul de Brașov... la vagonul ministerial.

TĂNASE *sec*

Cum ai venit, așa ai să te întorci. Mi-a poruncit cu strășnicie să nu las decât o anumită persoană; că mulți prieteni de-ai ministrului și-au luat obiceiul să călătorească și ei, când se duc pe la Sinaia ori la Brașov, în vagonul ministerial... Mai stau de vorbă, mai beau câte un pahar de vin, o cafea, acolo. Ca-n vremuri de război... ce vrei? Dar, de data asta... a spus că nu intră nimeni, decât o anumită persoană...

ELENA *triumfând*

Ei vezi? Eu sunt anumita persoană.

TĂNASE *o măsoară mirat*

Dumneata...

ELENA *repede*

Da, eu...

TĂNASE *mirat mereu*

Fugi de-aci... Știi eu cine e anumita persoană... Nu ești dumneata aia. – *vrea s-o îmbrânceană*.

ELENA *candida, uimită*

A chemat altă dactilografă? – *apare Bârlătescu.*

SCENA 2

ELENA, TĂNASE, BÂRLĂTESCU

ELENA *repede*

Domnule ministru, domnul uşier nu ştie că m-aţi chemat să lucrăm astă-noapte în vagonul ministerial şi nu vrea să mă lase înăuntru...

BÂRLĂTESCU *pozeur, distins, între patruzeci şi cinci – cincizeci de ani, cărunt la tâmplă, acum cu gândul aiurea*

Domnişoară, nu te supăra, eu i-am dat acest ordin... I-am telefonat de-acasă. Nu mai putem lucra astă-seară... Aştept un personaj cu care am de discutat chestiuni foarte importante... în legătură cu războiul... Tănase... a venit domnul pe care-l aşteptăm?

TĂNASE

Nu, n-a venit.

BÂRLĂTESCU *mirat*

Nu şi-a trimis nici bagajul? – *iritat* – E gata să plece trenul.

TĂNASE *sfătos*

Nu pleacă trenul, fără să vă întrebe pe dumneavoastră şeful gării...

BÂRLĂTESCU

...Dar e târziu. – *către fată* – Am fost atât de zăpăcit că am şi uitat să-ţi las vorbă să nu mai vii astă-seară... Tocmai trebuia să plec la Consiliul de Miniştri... M-a chemat mareşalul, ur-